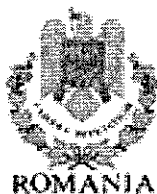

APROBAT

In sedinta Biroului permanent al
Camerei Deputatilor

ROMANIA

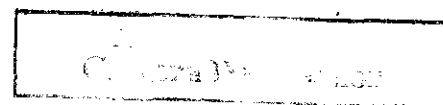

din data de 02-02-2015

Nr. 41

Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene

București, 15 decembrie 2014
Nr. 4-c 19 / 413

E.S. Nr. 41 din 20.01.2015

NR. REF. M140
15a/2326/16.12.2014

INFORMARE

privind participarea delegației Comisiei pentru afaceri europene a Camerei Deputaților,
la cea de-a LII-a reuniune a Conferinței organelor parlamentare specializate în chestiunile
Uniunii ale parlamentelor Uniunii Europene – COSAC

- Roma, 30 noiembrie - 2 decembrie 2014 -

Membrii delegației:

- domnul deputat Angel TÎLVĂR, președintele comisiei
- domnul deputat Vasile-Cătălin DRĂGUȘANU, vicepreședintele comisiei
- domnul deputat Sorin TEJU, membru
- domnul Dan MATEI, consilier parlamentar, șeful Secretariatul Comisiei pentru afaceri europene, ofițer de legătură COSAC
- domnul Florin ALEXANDRU, consilier parlamentar la Secretariatul Comisiei pentru afaceri europene

Conducerea lucrărilor: au prezidat domnul Vannino CHITI și domnul Michele BORDO, președinți ai Comisiilor pentru politicile Uniunii Europene din Senatul Italiei și respectiv, din Camera Deputaților.

Programul

- Discursuri introductive ale domnului Pietro GRASSO, președintele Senatul Italiei, domnului Vannino CHITI și domnului Michele BORDO
- Adoptarea proiectului ordinii de zi
- Prezentarea deciziilor reuniunii troicii prezidențiale
- Prezentarea celui de-al 22-lea Raport bianual COSAC
- Scrisori primite de președinție
- Chestiuni procedurale
- „Stadiul realizării priorităților președinției italiene a Consiliului Uniunii Europene”, prezentare: Matteo RENZI, Președintele Consiliului de Miniștri al Italiei și Sandro GOZI, sub-secretar de stat pentru afaceri europene

- Viitorul democrației supranaționale la 5 ani după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona: care este rolul instituțiilor europene și parlamentelor naționale?

Raportori: Frans TIMMERMANS, prim-vicepreședinte al Comisiei Europene, Danuta Maria HÜBNER, președinta Comisiei pentru afaceri constituționale din Parlamentul European, Lordul Timothy BOSWELL, președinte al Comisiei UE din Camera Lorzilor, Marc ANGEL, președinte al Comisiei pentru afaceri externe și afaceri europene din Camera Deputaților, Marele Ducat al Luxemburgului.

- Revizuirea Strategiei Europa 2020: creștere, ocupare și competitivitate

Raportori: Pier Carlo PADOAN, ministrul economiei și finanțelor, Danielle AUROI, președinta Comisia pentru afaceri europene din Adunarea Națională a Franței; Gunther KRICHBAUM, președinte al Comisiei pentru afaceri ale Uniunii Europene din Bundestagul german, Juan MOSCOSO DEL PRADO, Comisia pentru finanțe și pentru afaceri externe din Congresul spaniol.

- Dezbateri privind Concluziile și Contribuțiile reuniunii, în formatul șefilor de delegații
- Perspectivele integrării europene: rolul global al Uniunii Europene și proiecția politicilor sale în Europa mediteraneană și în Europa de est

Raportori: Ramón Luis VALCÁRCEL SISO Vicepreședinte al Parlamentului European, Claudio MARTINI, membru al Senatului, Lolita ČIGÁNE, președinta Comisia pentru afaceri europene din Parlamentul Letoniei, Sandro GOZI, subsecretar de stat pentru afaceri europene la Președinția Consiliului de miniștri.

- Controlul democratic al agențiilor europene

Raportori: Morten KJAERUM, director al Agenției UE pentru drepturi fundamentale și coordonator în 2014 al Rețelei Agențiilor Europene și William CASH, președinte al Comisiei pentru scrutiny din Camera Comunelor.

- Adoptarea Concluziilor și Contribuțiilor reuniunii

I. Discursul introductiv al domnului Pietro GRASSO, președintele Senatul Italiei

Domnul **Pietro GRASSO** a subliniat că reuniunea marchează sfârșitul programului dimensiunii parlamentare a Președinției italiene.

A arătat că această conferință este singurul organism de cooperare interparlamentară prevăzut în mod expres de tratate, cel mai vechi (funcționează douăzeci și cinci ani) și consolidat și cel mai potrivit forum, mai ales după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, pentru a dezbate marile probleme din Uniune și rolul crescând al parlamentelor în procesul de integrare europeană.

Pentru prima dată, Uniunea are un președinte al Comisiei ales de către Parlamentul European, pe baza unei rezoluții a Consiliului European, ținând cont de rezultatul alegerilor: un mare pas înainte în consolidarea legitimității democratice a Uniunii, care este în centrul procesului de

reformă a tratatelor, prin consolidarea rolului de co-legislator al Parlamentului European și implicarea directă a parlamentelor naționale în procedurile pre-legislative.

Dialogul politic dintre parlamentele statelor membre și Comisie, precum și activitatea intensă de monitorizare a respectării principiului subsidiarității în propunerile legislative ale UE au fost experiențe pozitive și de succes pentru a consolida în continuare conștiința europeană în parlamentele noastre.

Parlamentul italian a căutat întotdeauna să promoveze o interpretare constructivă a noilor proceduri de control privind principiile subsidiarității și proporționalității, ca instrumente care trebuie să asigure o calitate mai bună a legislației UE în interesul cetățenilor și în general, o mai bună conformitate cu Tratatul în sensul cerinței de a realiza "o mai bună funcționare a Uniunii". Aceste instrumente nu trebuie să fie utilizate ca instrumente de blocare a procesului de decizie de la nivelul Uniunii Europene.

În legătură cu procesul de revizuire a Strategiei Europa 2020, care va fi abordat în a doua sesiune, creșterea economică, ocuparea forței de muncă și creșterea competitivității au fost în centrul acțiunii Președinției italiene a Consiliului UE. De capacitatea noastră strategică de a răspunde nevoilor exprimate de cetățenii europeni, îngrijorați, confuzi și deziluzionați, va depinde de destinul nostru comun.

Consiliul European din decembrie, actul final al semestrului italian, va fi chemat să ia decizii importante: în primul rând, aprobarea planului Juncker. Speranța este ca acesta să fie un test de maturitate politică a Uniunii, care până acum, pentru a realiza disciplina financiară a privit aproape exclusiv în prezent și pe termen scurt, fără nici o direcție strategică a politicii economice în ceea ce privește extinderea capacității productive. Este important să recunoaștem că Europa a investit mult prea puțin și că aceasta este calea de ieșire din criză.

Și-a exprimat speranța ca intenția Comisiei de a exclude contribuțiile la fondul european de investiții din obligațiile de natura echilibrului bugetare stabilite prin Pactul de stabilitate și creștere să deschidă calea spre o reflecție pe care Italia o cere de ceva timp, de a se face diferența între cheltuielile publice curente și cheltuielile publice pentru investiții.

În ceea ce privește rolul de actor internațional a Uniunii Europene este necesar să se poarte recunoașterea faptului că Uniunea nu și-a exprimat încă politic, economic și uman forța care provine din dimensiunea UE, din istoria sa și din îndatoririle noastre față de comunitatea internațională. În cele două domenii ale politicii noastre de vecinătate, Marea Mediterană și frontiera de est Uniunea trebuie să știe să răspundă cu procese politice strategice, pragmatice și atente la propriile sale interese, depășind pentru totdeauna era temporizării și dând putere și sprijin, în fiecare temă și acțiune politică noului Înalt Reprezentant și Serviciului European de Acțiune Externă. În caz contrar, prețul ar fi irelevanța geopolitică.

Uniunea Europeană fie se schimbă, fie încetează să mai existe. De aceea noi, cei care credem cu tărie în marea vis european dorim să contribuim activ la formularea opțiunilor politice al UE și ale guvernelor noastre, interpretând cât mai corect cererile ridicate cu voce tare de către cetățeni.

Este importantă urmărirea realizării unor procese decizionale mai eficiente și mai democratice, promovarea creșterii economice și oferirea oportunităților reale de angajare în muncă, accentuând drepturile individuale și dând o voce de mare autoritate Uniunii Europene în lume,

dorim să i se restituie proiectului european o identitate comună, un suflet adevărat, profund comun care face sa ne simțim parte dintr-o comunitate mare, diversă și unită.

II. Adoptarea proiectului ordinii de zi, chestiuni procedurale

Domnul Vannino CHITI, președintele de ședință:

- a supus aprobării proiectul ordinii de zi, adoptat apoi prin consens, fără amendamente
- a prezentat concluziile reuniunii troicii
- a prezentat scrisorile adresate președinției
- a dat cuvântul secretarului permanent COSAC pentru prezentarea cel de-al 21-lea Raport bianual COSAC (amânat după prezentarea realizărilor președinției italiene a Uniunii Europene)

III. Stadiul realizării priorităților președinției italiene a Consiliului Uniunii Europene

La prezentarea realizărilor președinției italiene a Uniunii Europene, domnul Matteo RENZI, în calitate de reprezentant al Președinției italiene a subliniat faptul că Uniunea trece printr-o etapă de stagnare economică dar și ideatică.

Politicile care au frânat criza nu sunt potrivite și pentru a asigura creșterea.

Uniunea trebuie să rămână fidelă Pactului de stabilitate și creștere dar fără a uita componenta de "CREȘTERE". Fără investiții nu există viitor iar fără flexibilitate nu există politică.

Politica trebuie înfrumusețată prin evitarea de a se transforma în "aplicații tehnice". Uniunea Europeană trebuie să fie capabilă să îi entuziasmeze pe tineri și pe bătrâni, deopotrivă.

Problemele din Italia s-ar putea întâlni în viitor în toată Europa, dacă Uniunea nu își schimbă direcția.

Premierul italian a declarat că este profund pro-european și că Europa trebuie să rămână un spațiu de pace și dezvoltare pentru viitoarele generații.

Domnul Gunther KRICHBAUM, președintele Comisiei pentru problemele UE din Bundestagul german a arătat că fără Uniunea Europeană nu ar fi căzut zidul Berlinului și nici nu ar fi avut loc reunificarea Germaniei.

În notă critică, domnul William CASH, președinte al Comisiei pentru scrutiny din Camera Comunelor a făcut referire la faptul că Uniunea Europeană ar trebui să "existe în realitate", pentru că instituțiile europene nu funcționează corespunzător și ar fi necesare reforme masive și radicale. Arhitectura Uniunii nu o face funcțională în măsura în care ar fi trebuit, căci nu poate proteja șomerii, iar cetățeanul european nu se simte reprezentat. A remarcat: "*Trebuie să realizăm reformele, nu să continuăm să vorbim despre ele*".

În aceeași notă critică, cu referire la afirmația conform căreia probleme Italiei ar putea fi în viitor probleme ale Europei doamna Athina KYRIAKIDOU (Cipru) a spus că evenimentele regionale sau locale nu sunt de natură să influențeze evoluția Europei.

Dintre temele abordate de participanți menționăm:

- necesitatea reformelor economice, pentru a face posibile investiții sustenabile (Gunther KRICHBAUM)
- necesitatea prioritizării creșterii economice, angajării tinerilor, recreării competitivității, extinderii bazei industriale a UE, sprijinului IMM, crearea unei piețe unice digitale, ce pot evita alte falimente, dar fără a renunța la câștigurile consolidării fiscale și nici la solidaritate (Jean BIZET, Senat, Franța)
- necesitatea unei interpretări mai inteligentă a Tratatului; susține planul Junker deși crede că ar mai trebui clarificate diverse aspecte, în special cele ce țin de "ingineria financiară" (Vitalino CANAS, Portugalia)
- din cele 315 miliarde Euro, Planul Junker se bazează în fapt doar pe 20 de miliarde de Euro; în cazul Greciei reformele distrug țesutul social (Theano FOTIOU, Grecia)
- în legătură cu Planul Junker, că "*spending*" nu este același lucru cu "*investing*", sugerând că trebuie să existe un impact al utilizării fondurilor, nu doar o cheltuie a lor (Kimmo SASI, Finlanda)
- riscul ca Parteneriatul Transatlantic să avantajeze în primul rând marile firme și să destabilizeze ordinea națională; modelul UE este în pericol: Europa socială nu Europa corporațiilor (Luboš BLAHA, președintele Comisiei pentru afaceri europene din Adunarea Națională slovacă)
- necesitatea finalizării Uniunii Bancare (Jean BIZET, Senat, Franța)
- îngrijorarea față de manifestările anti-europene și xenofobe (Agnieszka POMASKA, președinta Comisiei pentru faceri europene din Seimul polonez)

În răspunsul său, domnul Matteo RENZI a reliefat că în Guvernul Italiei tocmai se discută Legea Stabilității. El a adus în discuție faptul că Italia rămâne cu bani europeni necheltuiți pentru că nu este permis un deficit bugetar mai mare de 3%. Reforme structurale se fac și în Italia și a ținut sub control un fond public nu este o acțiune "de dragul" UE ci a copiilor noștri, căci datoria suverană înseamnă că statul a cheltuit deja și banii copiilor. În același timp, paradoxal, fondurile private sunt printre cele mai mari din UE.

A subliniat că rolul relațiilor cu Africa și zona Mediteranei ar trebui sporit, exemplificând cu interesul Italiei pentru petrolul din această zonă. Matteo RENZI a încheiat subliniind că Europa trebuie să fie acolo unde sunt marile dureri ale lumii, să fie "Casa marilor politici".

Preluând de la premier sarcina dialogului cu participanții, domnul Sandro GOZI, subsecretar de stat pentru afaceri europene la Președinția Consiliului de miniștri a accentuat necesitatea mobilității tinerilor, atât pentru formarea profesională, cât și pentru găsirea locurilor de muncă.

Mișcarea anti-europeană este alimentată de exagerările puse pe seama politicii de imigrație.

Din păcate, Planul de investiții Juncker nu permite scăderea contribuției naționale la fondul european din ținta de deficit stabilită prin Pactul de stabilitate și creștere, dar conferă acestor contribuții "un statut superior".

IV. Viitorul democrației supranaționale la 5 ani după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona: care este rolul instituțiilor europene și parlamentelor naționale?

Domnul Frans TIMMERMANS, prim-vicepreședinte al Comisiei Europene a arătat că:

- Uniunea Europeană a asigurat cu adevărat independența membrilor săi, astfel încât gradul de independență este mai mare în interiorul decât în afara Uniunii; un exemplu este Polonia;
- Comisia Europeană ar trebui să răspundă la "cartonașele galbene" politic nu birocratic;
- Parlamentul European ar trebui să coopereze cu parlamentele naționale și să nu existe "lupte pentru putere";
- Este necesară o aplecare mai consistentă asupra evaluărilor de impact, elaborate de Comisia Europeană în faza de pregătire a documentelor sale;
- Parlamentele naționale ar trebui să se ocupe și de practica implementării actelor UE;
- S-a vorbit prea puțin despre implicarea guvernelor și a Consiliului;
- Parlamentul European ar trebui și el să urmeze reguli de transparență mai puternice, deoarece nu se poate spune că transparența există doar pentru că Parlamentul European are legitimitatea conferită prin alegere directă;
- Ar trebui să se vorbească despre drepturile fundamentale și la nivel național;
- Evoluțiile provenite din globalizare sunt relevante pentru funcționarea Uniunii dar s-a vorbit prea puțin despre ele.

Doamna Danuta Maria HÜBNER, președinta Comisiei pentru afaceri constituționale din Parlamentul European, a subliniat importanța art. 11 TUE care prevede:

- (1) Instituțiile acordă cetățenilor și asociațiilor reprezentative, prin mijloace corespunzătoare, posibilitatea de a-și face cunoscute opiniile și de a face schimb de opinii în mod public, în toate domeniile de acțiune ale Uniunii.
- (2) Instituțiile Uniunii mențin un dialog deschis, transparent și constant cu asociațiile reprezentative și cu societatea civilă.
- (3) În vederea asigurării coerenței și a transparenței acțiunilor Uniunii, Comisia Europeană procedează la ample consultări ale părților interesate.
- (4) La inițiativa a cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii, resortisanți ai unui număr semnificativ de state membre, Comisia Europeană poate fi invitată să prezinte, în limitele atribuțiilor sale, o propunere corespunzătoare în materii în care acești cetățeni consideră că este necesar un act juridic al Uniunii, în vederea aplicării tratatelor.

Legitimătatea democratică nu ar mai fi o problemă dacă prevederile art. 11 TUE ar fi aplicate în viața reală și cetățenii ar participa la formarea politicilor și la procesul de decizie din cadrul Uniunii.

Lordul Timothy BOSWELL of AYNHO, președinte al Comisiei UE din Camera Lorzilor a precizat:

- Tratatul de la Lisabona nu a reușit să stabilească un rol coerent pentru Parlamentele naționale. În locul unui asemenea rol, Tratatul a introdus procedura cartonașului galben, principala funcție explicit conferită Parlamentelor naționale de către tratate. Dar acest proces este tributary unor nivele numerice de exprimare a Parlamentelor naționale și a unor termene limită foarte stricte, ce ridică dificultăți practice pentru multe Camere.
- Fără a sub-estima importanța simbolică a cartonașului galben, acesta ne implică prea târziu în procesul de elaborare a politicilor și ne plasează într-un rol reactiv, de unde devenim cei care spun "nu" din afara cercului decizional. Aceasta a încurajat de multe ori fosta Comisie Europeană să recurgă la un răspuns legalist și la o atitudine de desconsiderare a parlamentelor naționale, mai degrabă decât să vină în întâmpinarea preocupărilor lor.
- Cu bunăvoință de ambele părți, procedura cartonașului galben poate fi îmbunătățită, fără modificarea tratatelor. Cheia este ca însăși Comisia să răspundă pozitiv la preocupările parlamentelor naționale.
- Procedura cartonașului galben nu va fi niciodată de ajuns, în sine, pentru a da parlamentelor naționale un rol semnificativ în cadrul Uniunii, iar Tratatul de la Lisabona nu a oferit nicio soluție, de vreme ce art. 12 vorbește de rolul activ al parlamentelor naționale în buna funcționare a Uniunii, dar de fapt li se alocă doar un rol reactiv.
- Parlamentele naționale se ocupă de obicei de controlul propriilor guverne, în special pe teme interne. Trebuie să depășim blocajul în acest control convențional la nivel național dacă dorim să găsim o modalitate de a adăuga ingredientul cheie al controlului democratic național al deciziilor UE.

- Comisia Europeană trebuie să vină în întâmpinarea parlamentelor naționale și să le abordeze timpuriu în elaborarea politicilor și în evaluarea impactului. La nivel național parlamentele, în schimb, trebuie să fie mai agile, gata să dezvolte noi modalități de gândire și noi practici de lucru.
- Pentru a fi eficace, acțiunea parlamentelor naționale trebuie să fie, de asemenea selectivă. Trebuie să ne concentrăm pe probleme de mare importanță, pe coordonarea eforturilor noastre, astfel încât să se dezvolte un dialog politic flexibil cu instituțiile europene. Acest dialog trebuie să fie transparent și favorabil incluziunii și nu ar trebui să fie monopolizat de un număr mic de parlamentele naționale.

Domnul Marc ANGEL, președinte al Comisiei pentru afaceri externe și afaceri europene din Camera Deputaților, Marele Ducat al Luxemburgului a menționat:

- Parlamentele naționale se constituie într-o punte de legătură între nivelele național și european în ce privește afacerile europene. În acest context există un risc serios de sporire a lipsei de informare a cetățenilor în ce privește decizia ce se ia la nivelul Uniunii și astfel de a se crea premisele unei insatisfacții în creștere. Parlamentele naționale au astfel un rol important în conștientizarea afacerilor europene în rândul cetățenilor.
- Este esențial să fie sporită comunicarea dintre Parlamentele naționale și Instituțiile Europene, în special prin adâncirea dialogului politic - spre exemplu prin adăugarea unei proceduri *Green Card* și printr-o implicare mai profundă în procedurile ce implică noile acorduri comerciale
- În cazul Luxemburgului, Canalele de comunicare dintre Parlament și Guvern necesită revizuire iar implicarea societății civile trebuie îmbunătățită; ar trebui garantat ca procedurile Camerei Deputaților sporesc capacitatea sa de a cere socoteală Guvernului prin sporirea numărului de schimburi de opinii asupra diverselor documente specifice înainte sau după întâlnirile Consiliului.
- Ideea stabilirii unor responsabili din fiecare stat membru pentru semestrul european este foarte utilă.

Intervențiile despre viitorul Uniunii și rolul Parlamentelor naționale, dezbaterile au scos în evidență următoarele:

- a) Cvasitotalitatea delegațiilor au susținut implicarea mai puternică a parlamentelor naționale în procesul de decizie la nivelul Uniunii, mergând de la participarea la elaborarea programului de lucru anual al Comisiei Europene (posibilă prin consultare informală) până la implicarea parlamentelor naționale cu drept de inițiativă legislativă (posibilă numai cu modificarea Tratatelor);
- b) În discuție a revenit frecvent ideea reformelor sociale la nivelul Uniunii, sub o varietate de forme - de la salariu minim pe economie stabilit diferențiat dar la nivelul Uniunii până

la inițiative mai cuprinzătoare de reformă socială pe toate palierele administrative de la nivelul statelor membre până la cel al Uniunii

- c) Cele mai multe delegații au apreciat că aranjamentele instituționale ale Uniunii nu răspund așteptărilor cetățenilor

În intervenția sa, referitoare la viitorul democrației supranaționale, **domnul președinte Angel TÎLVĂR** a solicitat raportorilor să detalieze trei teme de interes: repatrierea competențelor Uniunii către statele membre, deoarece este clar că avem nevoie de reformare în Uniunea Europeană, dar nu ar trebui să se lase impresia că repatrierea competențelor ar fi o garantare a progresului reformelor și al Uniunii; necesitatea uniunii fiscale și relația sa cu uniunea politică; necesitatea extinderii votului cu majoritate calificată la cât mai multe dintre cele 75 de domenii în care deciziile Uniunii se mai adoptă cu unanimitate.

Dintre intervențiile celorlalți participanți, menționăm:

Domnul Michael STÜBGEN, din Bundestagul german a subliniat că cele 8 săptămâni dedicate analizei subsidiarității nu sunt suficiente și că se abuzează de procedura "fast track", 80% din legislația UE fiind adoptată în acest fel, la prima lectură, ca urmare a acordurilor din cadrul trilogului UE.

Domnul Fidas SARIKAS din delegația Ciprului a arătat că există riscul de alienare a cetățenilor Europei de Uniune, risc ce ar putea să scadă dacă ar crește rolul parlamentelor naționale în procesul de decizie european. Procedura *Yellow Card* ar trebui să garanteze retragerea actului de către Comisie atunci când este cerută de un număr de parlamente naționale.

Domnul Philippe MAHOUX președintele Comisiei federale pentru afaceri europene din Senatul Belgiei a cerut întărirea procedurii "cartonașului galben" și introducerea "cartonașului verde". A salutat rolul Europol și Eurojust dar și importanța respectării drepturilor civile.

Domnul Paulo MOTA PINTO președintele Comisiei pentru afaceri europene din Parlamentul portughez a recomandat mai multe interconexiuni între parlamentele naționale.

Domnul Kelvin HOPKINS membru al delegației Camerei Comunelor din Regatul Unit și domnul Jozef VISKUPIČ din delegația Slovaciei au avertizat că în absența implicării parlamentelor naționale, Acordul Transatlantic nu este legitim din punct de vedere democratic și că transparența în acest proces de negociere este esențială.

Doamna Eva KJER HANSEN, președinta Comisiei pentru afaceri europene din Parlamentul Danemarcei și domnul Dominic HANIGAN, președintele Comisiei pentru afaceri europene din Parlamentul Irlandei au adus în discuție modalitatea în care Parlamentele Naționale ar putea să se implice în elaborarea Programului de Lucru Anual al Comisiei Europene.

Domnul Gediminas KIRKILAS președintele Comisiei pentru afaceri europene din Parlamentul Lituaniei a subliniat că fără implicarea parlamentelor naționale nu se poate vorbi despre o democrație puternică în Uniune.

Doamna Theano FOTIOU din delegația Greciei a arătat ca Troica a făcut primii pași spre consolidarea Greciei, dar acest lucru ar trebui însoțit de reforme sociale.

Domnul Norbert SPINRATH din Delegația Bundestagului german a arătat că Parlamentul European ar trebui să aibă dreptul la inițiativă legislativă înainte chiar de a "începe lupta pentru acest lucru în cazul parlamentelor naționale".

Doamna Meritxell BATET LAMAÑA din delegația Congresului Spaniei a spus că puterea parlamentelor naționale în procesul european de decizie ar trebui întărită, dar a atras atenția la utilizarea subsidiarității de către eurosceptici; Tratatul de la Lisabona nu precizează clar ce rol revine parlamentelor naționale, dar este important ca acestea să fie loiale Parlamentului European și instituțiilor Uniunii.

Domnul Johannes HÜBNER din delegația Austriei a subliniat că pentru a valorifica potențialul de succes al Uniunii ar trebui ca parlamentele naționale să fie implicate mai mult în procesul de decizie.

Doamna Tineke STRIK președinta Comisiei pentru afaceri europene din Prima Cameră a Parlamentului Olandei a întrebat cum s-ar putea crește transparența în cazul procedurilor Consiliului.

Doamna Marit MAIJ din delegația Comisiei pentru afaceri europene din Camera Reprezentanților olandeză a cerut ca răspunsurile Comisiei Europene în cazul verificării subsidiarității să fie mai rapide, subliniind ca instrumentele existente pentru verificarea subsidiarității sunt suficiente în prezent.

Domnul René LEEGTE, vicepreședintele Comisiei pentru afaceri europene din Camera Reprezentanților olandeză a recomandat folosirea reuniunilor tematice tip "*cluster of interest*", pentru o cooperare concretă și eficientă între parlamentele naționale.

Domnul Jean BIZET, din Senatul Franței, a reamintit propunerea ca doar 2/3 din Statele membre să dețină comisari în cazul lărgirii Uniunii precum și ideea ca și parlamentele naționale ar trebui să aibă drept de inițiativă legislativă.

Domnul Peter FRIEDRICH, președintele Comisiei pentru problemele UE din Bundesratul german a întrebat cum poate fi realizată democratizarea noii arhitecturi financiare introdusă prin Uniunea Bancară.

Domnul Konstantinos TRIANTAFYLLOS, din delegația elenă a susținut necesitatea respectării diferențelor, în contextul extinderii problemelor de factură transnațională.

Domnul Edmund WITTBRODT, președintele Comisiei pentru afaceri europene din Senatul Poloniei apus accentul pe nevoia de transparență și pe echilibrul necesar între Parlamentul European - parlamentele naționale - Comisia Europeană.

Domnul Luboš BLAHA, președintele Comisiei pentru afaceri europene din Adunarea Națională slovacă a solicitat mai multă flexibilitate din partea Comisiei Europene.

Doamna Lolita ČIGĀNE, președinta Comisiei pentru afaceri europene a Seimului Letoniei a amintit beneficiile mari pentru țara sa, respectiv 20% creștere economică, ca urmare a apartenenței la UE; a întrebat cum ar putea Comisia Europeană să ajute parlamentele naționale să discute pe tema Acordului Transatlantic.

Domnul Atis LEJINS, vicepreședintele Comisiei pentru afaceri europene din Parlamentul Letoniei a semnalat importanța explicării cetățenilor, a modului de funcționare a UE.

În răspunsul său, domnul Marc ANGEL, raportor la această secțiune a menționat că există suficiente informații publice despre Parteneriatul Transatlantic, iar lordul BOSWELL a amintit că sunt teme de mare anvergură pe agenda UE, ca de exemplu Parchetul European, Parteneriatul Transatlantic, la care se aplică formula "*action this day*", a unui fost premier britanic.

Domnul TIMMERMANS a remarcat absența referirilor la Consiliul UE, în intervențiile vorbitorilor, ca dovadă că triumfiul Parlamentul European - parlamentele naționale - Comisia Europeană are cea mai mare relevanță în cadrul COSAC. A arătat că există întreaga disponibilitate din partea Comisiei Europene, de a comunica direct parlamentelor naționale orice informație. Totuși acordurile inter-instituționale din cadrul UE, împiedică uneori o asemenea comunicare și fac necesar ca parlamentele naționale să conlucreze cu guvernele naționale.

Din perspectiva transparenței, Comisia Europeană este mai deschisă decât Parlamentul European și Consiliul UE. Parlamentul European susține că are un mandat politic fiind ales direct.

Drepturile fundamentale se pot asigura mai bine la nivel european, decât la nivel național.

Provocările globale trebuie supuse unei reflecții structurate. Trebuie să îi arătăm lui Putin că nu poate realiza tot ce își dorește. State din afara Uniunii au nevoie de UE pentru acest lucru.

În legătură cu Parteneriatul transatlantic au fost răspândite informații false (*idiotic myths*) și este esențial să se înțeleagă că nu este doar un acord comercial ci o legătură între două lumi.

#

V. Revizuirea Strategiei Europa 2020: creștere, ocupare și competitivitate

Domnul Pier Carlo PADOAN, ministrul economiei și finanțelor s-a referit la planul de investiții Juncker și a întrebat cum poți "restaura interacțiunea virtuoasă între resurse și proiecte bancabile", în diferite sectoare, cum ar fi energia și infrastructura, în cazul în care acțiunea publică poate produce un efect de levier important, care permite să se atenueze lipsa investițiilor de către mediul privat. Potrivit ministrului, criza europeană "solicită o mai mare integrare și există elemente în plus față de uniunea monetară: Uniunea piețelor de capital și mai mult, "forme posibile de uniune fiscală" care implică transfer de suveranitate.

Toți suntem interesați în construirea unei Europe mai eficiente și mai eficace care produce bogăție și locuri de muncă. La întrebarea dacă soluția trebuie să fie rezultatul sumei politicilor

naționale, răspunsul este: soluțiile naționale sunt necesare, dar nu suficiente.

Nu există nici o baghetă magică pentru a aduce Europa pe calea creșterii economice și abundenței locurilor de muncă. În fața unei crize atât de complexe trebuie să se folosească toate instrumentele disponibile, iar Europa 2020 are această ambiție, un cadru comun în care toate instrumentele se consolidează reciproc și toți trebuie să își îndeplinească sarcinile. Toată lumea trebuie să accelereze schimbarea, inclusiv acele țări care nu au fost supuse crizei. O mai integrare înseamnă, de asemenea, construirea de instituții comune, un stimulent puternic pentru măsuri corecte de politică economică și socială.

Domnul Gunther KRICHBAUM, președinte al Comisiei pentru afaceri ale Uniunii Europene din Bundestagul german, a arătat că adevărata problemă pe subiectul dezbătut, este "cât de mult ne luăm în serios". De exemplu, Pactul de stabilitate și creștere a fost încălcat de 60 de ori fără ca cineva să fi fost sancționat.

Avem nevoie de reforme structurale. Revizuirea regulii celor 3% din PIB ar putea fi utilă, dar după ce noile reguli de stabilitate vor fi fost adoptate, ele ar trebui respectate cu strictețe.

Strategia Europa 2020 este o strategie foarte bună, care nu trebuie re-definită ci aplicată.

Doamna Danielle AUROI a informat despre analiza acestei teme în ședințele Comisiei pentru afaceri europene din Adunarea Națională a Franței, pe care o prezidează.

Principala concluzie a fost că asumarea obiectivelor Strategiei Europa 2020 de către părțile interesate este insuficientă.

În timp ce numărul mare de obiective a fost identificat în unanimitate, ca unul dintre motivele pentru eșecul Strategiei de la Lisabona, cele cinci obiective ale Strategiei Europa 2020 sunt clare și pot face față provocărilor cu care se confruntă Uniunea Europeană astăzi.

În materie de sărăcie și ocuparea forței de muncă, situația la jumătatea anului 2020 este catastrofală.

O cifră vorbește de la sine: numărul de persoane expuse riscului de sărăcie în UE a crescut de la 114 milioane în 2009 - 124 milioane în 2012. 2020 prognozat să scadă cu 20 de milioane până în 2020.

În cercetare și dezvoltare ținta simbolică de 3% are foarte puține șanse de a fi atinsă.

dificultățile de punere în aplicare a Strategiei Europa 2020 nu sunt doar din cauza factorilor conjuncturali, cum ar fi criza economică.

Strategiei îi lipsește vizibilitatea, fiind adesea chiar confundată cu programul « Horizon 2020 » sau cu obiectivele 20/20/20 ale primului pachet climă-energie.

În timpul prezentării celebrului planului de investiții săptămâna trecută, președintele Comisiei Europene nu a menționat în mod explicit Europa 2020 - deși prioritățile pentru realizarea acestor investiții tind să se întâlnească cu strategia Europa 2020.

Examinând programele naționale de reformă, apare destul de clar că ele sunt mai degrabă o justificare "ad-hoc" a reformelor, decât urmarea luării în considerare înainte, a conceptului obiectivelor de politică publică.

Atenția mass-media și controlul parlamentar dedicate acestor programe nu sunt proporționale cu cele ale căror programelor destinate stabilității bugetare, deși ambele sunt prezentate împreună ca parte a semestrului european.

Contribuția statelor membre la capitalul noului Fond european pentru investiții nu vor fi luate în considerare la calcularea deficitului public, deși scăderea acestor cheltuieli din calculul deficitelor bugetare ar pune aceste obiective în centrul acțiunii europene concret, dincolo de declarații de bunăvoință.

Creșterea "favorabilă incluziunii" poate fi realizată doar prin construirea unei adevărate Europe sociale, prin punerea în aplicare a garanției pentru tineret, ocuparea forței de muncă, prin introducerea principiului unui salariu minim european, diferențiat în funcție de țară și prin creșterea mijloacelor dedicate Uniunii pentru lupta împotriva sărăciei.

Este nevoie urgentă să fie puse în valoare "bunurile publice europene", adică lupta contra schimbărilor climatice, independența energetică și cercetarea științifică, comunitatea europeană a energiei, toate acestea având însă nevoie de alocări bugetare suficiente.

Domnul Juan MOSCOSO DEL PRADO, membru al Comisiei pentru finanțe și pentru afaceri externe din Congresul spaniol a arătat că ar trebui construit un model al schimbărilor, care să țină seama de experiența statelor membre mai avansate.

Europa are nevoie de "soluții comune la probleme comune" cum este problema absenței creșterii economice.

Este o problemă care poate fi rezolvată numai de către UE, dar fără rezolvarea ei poate rupe modelul nostru social, poate crea inegalitate, poate dezlănțui euroscepticismul și populismul și deraierea euro.

Această soluție comună necesită creșterea cererii agregate, schimbarea politicii economice pentru că austeritate doar a creat nedreptate și s-a dovedit inutilă, provocând un colaps al salariilor și drepturilor sociale ale lucrătorilor.

În ce privește reformele structurale a arătat că au devenit o obsesie pentru unele țări și că dacă nu sunt susținute prin investiții nu pot reuși pentru că fără investiții nu va crește potențialul de creștere sau creșterea productivității sau salariilor și nici capacitatea de a crea locuri de muncă de calitate.

Este necesară stimularea cererii interne în statele membre ale Uniunii Europene.

A descris ca fiind "adecvat", dar "insuficient", Planul Juncker, care vizează stimularea creșterii și ocupării forței de muncă în UE, cu un program de investiții în valoare de 315 miliarde de euro.

Din intervențiile participanților am consemnat următoarele poziții:

Evaluarea intermediară a Strategiei este catastrofală iar Planurile Naționale de Reformă nu sunt clare în ceea ce privește avansul spre atingerea obiectivelor Strategiei, în timp ce recomandările Comisiei Europene în ce privește aceste planuri nu vizează schimbările climatice și locurile de muncă.

Investițiile sunt prea mici, ceea ce demonstrează că obiectivele strategiei nu sunt luate în serios.

Este necesar a se de un nou impuls Strategiei Europa 2020 și de a se monitoriza cu și mai multă atenție progresele pe calea atingerii obiectivelor acesteia, pentru a obține cât mai rapid mai multe locuri de muncă, în condițiile menținerii cheltuielilor publice pentru educație și pentru cercetare-inovare.

Cheltuielile publice pentru implementarea proiectelor cofinanțate prin fondurile europene structurale ar trebui să fie "complet excluse" din definiția deficitului public și obligațiile care decurg din cadrul Pactului de stabilitate și creștere, pentru că aceste cheltuieli au ca scop "realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020 și susținerea competitivității, creșterea economică și crearea de locuri de muncă, în special în ceea ce privește ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor".

Instituțiile UE ar trebui să adopte programe care să contribuie la creșterea calității produselor industriale din statele membre.

Pactul de stabilitate și creștere are o oarecare flexibilitate.

Eficiența utilizării resurselor ar trebui să constituie baza creșterii economice.

Semestrul european trebuie corelat cu Strategia Europa 2020 și trebuie urmărit de parlamentele naționale.

Este necesară creșterea transparenței față de cetățeni și responsabilitatea Comisiei Europene față de parlamentele naționale.

În interiorul UE, un sistem care ar permite ca cineva să realizeze un avantaj bazat pe dezavantajul altuia nu este permis.

Supra-reglementarea nu ajută creșterea și crearea de locuri de muncă.

Eurozona este un eșec total care produce acum deflație. Ar fi mai bine ca statele membre să își recapete competențele monetare.

Domnul Gunther KRICHBAUM a felicitat statele baltice, Polonia și România pentru succesul consolidării fiscale.

VI. Dezbateri privind Concluziile și Contribuțiile reuniunii, în formatul șefilor de delegații

Delegația română a propus și a susținut în dezbateri 4 amendamente, obținând includerea unui amendament în documentul final "Contribuții" al conferinței.

VII. Perspectivile integrării europene: rolul global al Uniunii Europene și proiecția politicilor sale în Europa mediteraneană și în Europa de est

Doamna Lolita ČIGĀNE, președinta Comisia pentru afaceri europene din Parlamentul Letoniei a arătat că expansiunea militară a fundamentalistilor islamici din Irak, Siria și Libia, precum și agresiune flagrantă a Rusiei în Ucraina au destabilizat semnificativ regiunile sudice și estice ale UE. Aceste schimbări geopolitice "tectonice" regionale reprezintă acum o amenințare a propriului teritoriu, economii și integrități a UE.

A acuzat tentația formulării de priorități de către statele membre pe criterii de proximitate geografică sau culturală a regiunilor față de granițele lor Uniunea Europeană, care face să se piardă cea mai puternică valoare a sa - anume solidaritatea și unitatea.

Parteneriatul estic va fi una dintre prioritățile președinției letone, iar la Summit-ul de la Riga de anul viitor ar trebui să pună în mișcare o revizuire fundamentală a acestuia.

Până în prezent Parteneriatul estic s-a concentrat pe abordări tehnocratice, similare celor de la negocierile de integrare europeană, fără a da partenerilor o perspectivă clară privind apropierea integrării europene. Parteneriatul estic revizuit ar trebui să facă acest lucru și să fie diversificat cu o abordare specifică pentru fiecare țară parteneră.

Summit-ul de la Riga va încerca să cadă de acord asupra foi de parcurs relevante, cu semnale puternice și de susținere pentru Ucraina, Moldova și Georgia, cu o perspectivă fie pentru aderare sau pentru un parteneriat economic și politic privilegiat special, în viitorul îndepărtat.

Din păcate, Rusia lui Putin escaladează conflictul care vizează redobândirea controlului asupra spațiul ex-sovietic. Anexarea Crimeei, înarmarea separatiștilor din Donbas, precum și implicarea unităților regulate ale armatei ruse, pe teritoriul Ucrainei atestă scopurile imperialiste ale lui Putin.

Ca reprezentant al unei țări cu o lungă istorie a ocupației sovietice a subliniat faptul că, înainte de a reporni relațiile UE cu Rusia ar fi necesară o schimbare radicală în comportamentul Rusiei. În primul rând, Rusia trebuie să respecte suveranitate și integritatea teritorială a Ucrainei. Aceasta ar permite Uniunii Europene să retragă majoritatea sancțiunilor. În al doilea rând și mai important, Rusia trebuie să recunoască pe deplin alegerea europeană a poporului ucrainean, georgian și din Republica Moldova.

Din păcate, pentru moment Rusia nu dă nici un semn de dorință de a de-escalada conflictul și

trupele sale sunt încă prezente în Ucraina. Din perspectiva lui Putin orice compromis ar putea fi doar un semn de slăbiciune.

Uniunea Europeană ar trebui să vorbească clar și direct cu Rusia.

Senatorul Claudio MARTINI a subliniat că problematica vecinătății sudice și cea a vecinătății estice sunt foarte diferite.

În ce privește imigrația, aceasta ar trebui abordată în unitate de către statele membre și instituțiile europene, de preferință la punctul de plecare și nu la punctul de sosire.

Din nordul Africii vin solicitări de solidaritate nu doar de finanțare, ci și de dezvoltare a relațiilor sociale, culturale, etc.

Domnul Ramón Luis VALCÁRCEL SISO Vicepreședinte al Parlamentului European a observat că 90% din intervențiile participanților sunt pe tema Parteneriatului estic.

În Mediterana, UE trebuie să dovedească voință politică, să fie coerentă, să utilizeze toate instrumentele disponibile. UE alocă doar 2% din bugetul său Africii de Nord.

Problema imigrației trebuie rezolvată "la sursă". Concentrarea pe mijloace militare nu aduce soluții durabile. Finanțarea ar trebui însoțită și de un transfer de valori specifice Uniunii.

Este necesară mobilizarea și lupta fără odihnă împotriva crimei organizate în sfera traficului de persoane.

În intervențiile participanților, dezbateră temei a adus în atenție riscurile de securitate internațională apărute atât în vecinătatea sudică, cât și în cea estică a Uniunii.

A rezultat necesitatea utilizării eficiente a instrumentelor politicii de vecinătate, Parteneriatul estic și respectiv Parteneriatul pentru democrație și prosperitate comună cu Mediterana de Sud, pentru a gestiona situația de la frontierele Uniunii Europene.

S-a subliniat că cele două componente ale politicii de vecinătate nu ar trebui să fie contrapuse ci tratate cu egală importanță. Totuși, relația Uniunii cu Federația Rusă, în contextul crizei din Ucraina a acaparat interesul participanților. S-a conturat opinia că înainte de a relua relațiile dintre Uniunea Europeană și Federația Rusă este necesară o schimbare de atitudine a Federației Ruse, în special renunțarea la politica de destabilizare pe care o desfășoară în prezent.

O concluzie de interes pentru Republica Moldova a fost că statele partenere din est care înregistrează progrese în demersurile legate de acordurile de asociere ar trebui să primească o perspectivă clară de aderare la Uniune.

Din intervențiile delegaților reținem:

Domnul Jérôme LAMBERT, vicepreședintele Comisiei pentru afaceri europene din Adunarea Națională a Franței a acuzat eșecul colectiv al comunității internaționale în sudul Mării Mediterane. Tineri vest-europeni se înrolează pentru cauze care nu le aparțin. UE ar trebui să fie un factor de stabilitate.

Domnul Andrzej GALAŻEWSKI vicepreședintele Comisiei pentru afaceri europene din Seimul polonez a arătat că nu ne dorim un război rece dar există un război cald la frontiera de est a Uniunii. În est sunt acele conflicte înghețate care pot fi reactivate oricând de către Federația Rusă. Negocierile cu Rusia sunt extrem de importante, dar cu Rusia nu se poate negocia decât dacă se realizează deplina unitate între statele membre UE.

Domnul Marek ZIÓŁKOWSKI membru al Comisiei pentru afaceri europene din Senatul polonez a admis că există riscuri importante atât în Est cât și în Sud. Trebuie să fim uniți și să acționăm rapid și ferm, nu doar reactiv ci și pro-activ. Statelor din vecinătatea estică trebuie să li se ofere o perspectivă de aderare la UE.

Doamna Tineke STRIK a arătat că UE ar trebui să asigure canale sigure pentru refugiați, în special pentru cei din Siria și că statele membre ar trebui să dezvolte politici de imigrație mai permissive, așa cum a reușit Germania.

Răspunzând vorbitorilor care au indicat necesitatea negocierii cu Rusia, doamna Lolita ČIGĂNE a precizat că în orice negociere este nevoie ca ambele părți să contribuie cu soluții, dar în cazul de față, Rusia nu vrea să discute cu nimeni, profilându-se ca o putere imperialistă.

În privința extinderii UE, este adevărat că se constată o "oboseală", totuși în actualul context, extinderea poate ajuta statele să își asigure securitatea, să își consolideze independența și să își continue dezvoltarea. Extinderea nu este un interes geopolitic al UE, așa cum pretinde propaganda rusă.

Domnul Sandro GOZI, subsecretar de stat pentru afaceri europene la Președinția Consiliului de miniștri a subliniat că extinderea este un succes politic major al UE și trebuie să continue, ca o continuare a spiritului de generozitate.

Și-a exprimat dorința ca același spirit de solidaritate să se manifeste și față de Mediterana.

Pentru a rezolva problemele din Sud și din Est trebuie reconstruită încrederea reciprocă care a dispărut în timpul crizei economice.

Valori ca statul de drept, drepturi fundamentale trebuie promovate în vecinătatea Uniunii.

Este necesar un nou angajament din partea Consiliului, pentru o dezbatere structurată.

Avem nevoie de "povești de succes".

Frontierele externe sunt frontiere comune și trebuie gestionate în comun, pe baza principiului solidarității.

VIII. Controlul democratic al agențiilor europene

Domnul Morten KJAERUM, director al Agenției UE pentru drepturi fundamentale și coordonator în 2014 al Rețelei Agențiilor Europene a prezentat informații definitorii pentru întreg sistemul de agenții ale Uniunii:

Agențiile salută interesul parlamentelor naționale în muncă și guvernanța acestora. Așteptăm cu nerăbdare să consolideze în continuare cooperarea și relațiile de muncă în anii următori. Reuniunea COSAC reprezintă un important pas înainte în aducerea agențiilor mai aproape de așteptările și cerințele parlamentarilor din statele membre.

Agențiile UE sunt o componentă importantă a Uniunii Europene, fiind create pentru a soluționa probleme specifice. Agențiile lucrează alături de principalele instituții ale UE și statele membre, oferind consultanță bazată pe expertiză pentru a ajuta formularea politicilor și legislației UE. Se efectuează evaluări ale riscului, fiind îndeplinite și funcții de supraveghere, precum și operațiunile de certificare. Au printre obiective identificarea, evaluarea și comunicarea amenințărilor actuale și emergente.

Agențiile UE au fost create în mod similar celor din alte state, pentru a ajuta la punerea în aplicare a politicilor UE, mai eficient și pentru a răspunde nevoilor specifice identificate de către instituțiile UE și statele membre.

Agențiile nu sunt esențiale nu doar pentru punerea în aplicare a politicilor și programelor UE, dar și pentru reducerea costurilor, prin organizarea eficientă a activităților. Adesea este mai ieftin să aduci la îndeplinire o sarcină la nivel european decât să o multiplici de 28 de ori la nivel național.

Este important de știut că agențiile consuma în total doar 0,6% din bugetul total al UE.

Există un sistem unic de certificare care acoperă întreaga Uniune Europeană. Acesta induce mari economii de costuri administrative și mai important, asigură respectarea universală a standardelor de siguranță.

Există agenții care joacă un rol esențial în domeniul securității, cum sunt Europol și Eurojust.

Există agenții care acoperă sectoare dedicate sănătății publice, cum ar fi Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor.

Instituțiile UE supraveghează agențiile din punct de vedere politic, financiar și juridic pentru activitățile lor. Printre acestea se numără Comisia Europeană, Consiliul, Parlamentul, Curtea Europeană de Justiție, Curtea de Conturi Europeană, Serviciul de Audit Intern, Oficiul European de Luptă Antifraudă și Ombudsmanul European.

Structura lor de guvernanță este agreată de Comisie, Parlamentul European și Consiliul, prin actele fondatoare ale agenției. Fiecare agenție este supravegheată de un consiliu de administrație, în mare parte format din reprezentanți ai fiecărui stat membru. În funcție de mandatul și zona de activitate a agenției, consiliul include și reprezentanți ai Comisiei Europene și poate include reprezentanți ai Parlamentului European, alte părți interesate și observatori.

Conturile fiecare agenții finanțate de UE sunt auditate bi-anual de Curtea de Conturi Europeană, iar execuția bugetară este aprobată de către Parlamentul European. Agențiile sunt, de asemenea,

auditare în mod regulat de către Serviciul de Audit Intern al Comisiei, care stabilește, în procedurile interne, eficiența și performanța lor.

Comisia pentru afaceri constituționale, Comisia pentru buget și Comisia de Control bugetar din Parlamentul Europeană evaluează în mod regulat activitatea agențiilor și supraveghează dezvoltarea generală a rețelei de agenții. Ele propun buget anual al fiecărei agenții, precum și controlul modului în care fiecare agenție a cheltuit banii, înainte de a decide dacă se poate face descărcarea de gestiune.

În cadrul Comisiei Europene, fiecare agenție este atribuită unei Direcții generale în conformitate cu domeniul activităților sale. Direcțiile generale joacă un rol important în evaluarea performanțelor, eficiența și dezvoltarea acestor agenții.

Multe agenții UE creează legături strânse cu statele membre prin intermediul punctelor focale din administrațiile naționale, parlamentele naționale și organismele naționale corespunzătoare. Astfel de mecanisme vitale asigură un dialog constant ca bază a unui parteneriat de lucru puternic, care garantează că informațiile sunt împărtășite și nevoile naționale sunt recunoscute și abordate.

Este un semnal pozitiv că în Uniune, 16 din cele 41 de camere parlamentare/parlamente naționale au utilizat expertiza furnizată de către agenții. Răspunsurile la chestionarul pentru cel de-al 22-lea Raport bianual al COSAC, cele mai multe camere parlamentare au declarat că își doresc să întărească aceste relații de colaborare.

Domnul William CASH, președinte al Comisiei pentru scrutiny din Camera Comunelor

- Controlul democratic al Agențiilor Uniunii ridică problema nivelului de implicare al Parlamentelor naționale - acest control este serios deficitar. Această situație este simptomatică pentru deficitul democratic ce afectează întreaga Uniune Europeană. "Nu cred că este posibil să existe două guverne și două parlamente care să se ocupe simultan de aceeași problemă. Mă aștept ca populația Regatului Unit să se confrunte cu această problemă și să decidă într-un fel."
- Legea nu este un scop în sine - depinde de încredere și acceptare. Încrederea a dispărut. Ar trebui prin urmare să rezolvăm această problemă prin "revizuirea radicală" a Tratatelor, pentru a recâștiga încrederea și a readuce încrederea acolo unde ea rezidă - anume în Parlamentele naționale, recunoscând în același timp și implicarea Parlamentului European. "Dacă nu vom reuși acest lucru, vina ne va aparține nouă, parlamentelor naționale."
- "În acest sens problema agențiilor europene este un exemplu edificator - sunt 32 de agenții, de departe prea multe iar unele dintre ele au o influență imensă chiar exercită efectiv un control. Abordarea comună din 2012 asupra agențiilor descentralizate evită angajarea răspunderii acestor agenții în fața Parlamentelor naționale prin concentrarea pe producerea unui raport anual."

Intervențiile participanților s-au axat pe problematica deficitului democratic de la nivelul Uniunii și impactul asupra încrederii cetățenilor în Uniune.

Mecanismul de control este descris în documentul "Abordarea Comună", convenit de Parlamentul European, Consiliu și Comisie în iulie 2012 reprezintă prima înțelegere politică asupra agențiilor descentralizate ale Uniunii Europene.

Implementarea Abordării Comune urmărește să stabilească cu claritate o putere a Consiliilor administrative ale agențiilor care să contrabalanseze puterea conferită directorilor agențiilor.

Se dorește ca guvernarea agențiilor să se caracterizeze și printr-un "sistem de alertă", prin care Comisia să fie formal împuternicită să atenționeze Parlamentul European și Consiliul în situația în care "are serioase motive de îngrijorare că la o anumită agenție, Consiliul administrativ este pe cale să adopte o decizie care să nu fie în conformitate cu mandatul agenției, să contravină legislației europene sau să fie în evidentă contradicție cu obiectivele sau politicile Uniunii.

Comisia Europeană cooperează cu agențiile pentru elaborarea de instrucțiuni pentru prevenirea conflictelor de interese în cazul Consiliilor de administrație, al directorilor și experților.

Au fost exprimate îngrijorări privind numărul prea mare de agenții, puterea lor exagerată, insuficienta transparență.

S-a subliniat că agențiile Uniunii Europene ar trebui să fie într-o măsură mult mai mare răspunzătoare în fața parlamentelor naționale. De exemplu, Parlamentul European poate adresa întrebări - scrise și orale - legate de activitatea agențiilor, iar acest mecanism este perceput ca o modalitate eficientă de control democratic. Parlamentele naționale însă nu au această posibilitate.

IX. Adoptarea Concluziilor și Contribuțiilor reuniunii

Contribuțiile și Concluziile conferinței au fost adoptate fără dezbateri, conform celor hotărâte în ședința președinților din ziua precedentă.

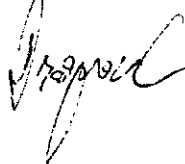
Președinte,

Angel TÎLVĂR

Vicepreședinte,

Vasile-Cătălin DRĂGUȘANU

Membru,

Sorin TEJU

Red. DM, FA